

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5608//2019
22.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Синдикалне организације самосталног синдиката „АА“ АД за производњу ..., из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., против туженог Самосталног синдиката запослених у ..., из ..., чији је пуномоћник Божидар Николић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против допунског решења Апелационог суда у Београду Гж 2324/19 од 08.05.2019. године, у седници од 22.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против допунског решења Апелационог суда у Београду Гж 2324/19 од 08.05.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П1. 156/17 од 29.01.2018. године, које је исправљено решењем тог суда под истим бројем од 22.02.2018. године, одбачена је као недозвољена тужба са предлогом за одређивање привремене мере.

Допунским решењем Апелационог суда у Београду Гж 2324/19 од 08.05.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Београду од 29.01.2018. године, исправљено решењем тог суда од 22.02.2018. године.

Против другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одреда парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. у вези члана 420. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба ради поништаја одлуке поднета је суду 08.11.2017. године, без означене вредности предмета спора. Такса на тужбу одређена је у износу од 1.900 динара.

Уколико тужилац у тужби или током првостепеног поступка није означио вредност предмета спора, дозвољеност ревизије цени се према одређеној, односно наплаћеној такси. У конкретном случају, одређена је такса у износу од 1.900 динара, која одговара вредности предмета спора до 10.000 динара, према Тарифном броју 1 Таксене тарифе из Закона о судским таксама.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора, одређена преко судске таксе, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић